

Onrust in de duivensport.

Wat is er toch een beroering in de duivensport. In de berichtgeving van *“Op de hoogte”* kon ik lezen dat de duivensport de laatste tijd werd geconfronteerd met een reeks verontrustende incidenten, waaronder diefstallen en vandalisme. Zowel in Nederland als in België werden postduiven gestolen waarbij de betrokken liefhebbers een aanzienlijke financiële en emotionele schade over houden. De dieven die richten zich op duiven die vooral waardevol zijn. Zo kon ik lezen dat in Drente, bij de liefhebber Tinus Reuring in Gijsselternijveen, 20 waardevolle duiven werden gepikt. Een verlies dat deze liefhebber nauwelijks of niet kan verteren. Toen die morgens zijn hok op kwam was alles foetsie. Zelfs de eieren in de broedschotels waren leeg. Ik kan me heel goed voor de geest halen hoe de schrik van de betreffende liefhebber is geweest toen hij ontwaarde dat zijn beste duiven waren verdwenen. Dat was of hij door de bliksem getroffen werd. De jarenlange opoffering die hij besteedde om te komen tot een kolonie super goede duiven werden door de dieven in een korte tijd teniet gedaan. Hoe gemeen moet je zijn om iemand zo iets aan te doen? En wat te denken van het voorval in Sneek? Daar werd op ‘n nacht in december, met kerstmis nota bene, bij een liefhebber zijn duivenhok in brand gestoken waarbij vele duiven omkwamen. Welke gestoorde gek deed dat? En worden postduiven niet gestolen of verbrand, dan is er wel iets anders aan de orde. Bijvoorbeeld het geval in Lelystad. Daar gebeurde het dat op zeker dag vliegende duiven met bosjes tegelijk dood uit de lucht vielen. Hoe raar is dat wel? Deze incidenten benadrukken de kwetsbaarheid van de duivensport voor de criminaliteit en vandalisme. Met de roofvogel erbij hebben de duiven nog meer vijanden gekregen. Als ik me zelf de vraag stel of duivensport een fijne hobby is dan moet ik nadenken wat ik zal zeggen. Ja, ondanks alles toch nog wel!

(Pie)

